

พระได้ใช้...คนถวายได้บุญ

มูลเหตุที่ทำให้พุทธศาสนิกชนนิยมทำบุญด้วยการถวายสังฆทานมาจาก ทักขิณวิภังคสูตร ในพระไตรปิฎก ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสังฆทานว่า ในสมัยที่พระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ ครั้งนั้นทรงประทับอยู่ ณ วัดนิโครธาราม กรุงกบิลพัสดุ์ พระนางมหาปชาบดีโคตมี ได้เกิดศรัทธาแรงกล้า ทรงทอจีวรด้วยพระองค์เองเพื่อนำมาถวายแก่พระพุทธเจ้า แต่พระพุทธองค์ทรงได้ปฏิเสธที่จะรับถวายผ้าจีวรดังกล่าว โดยตรัสว่าให้ถวายผ้าจีวรนี้เป็นส่วนกลางแก่คณะสงฆ์ เพราะเป็นสังฆทานที่ได้อานิสงส์มากกว่าการถวายแก่พระพุทธเจ้าผู้เป็นศาสดา

การถวายสังฆทานจึงหมายถึงการถวายสิ่งของแก่พระภิกษุสงฆ์ โดยไม่เลือกว่าใครเป็นผู้รับ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนกลางของคณะสงฆ์ในวัด โดยในประเทศไทย “ชุดสังฆทาน” หรือ “ชุดไทยธรรม” ถูกกำหนดให้เป็นสินค้าควบคุมฉลาก ตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

โดยผู้ผลิตจะต้องระบุ ขนาด ปริมาตร จำนวน ราคา วันเดือนปีที่ผลิตหรือหมดอายุ คำแนะนำ คำเตือน ไว้ที่ชุดผลิตภัณฑ์อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ซื้อได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อ เพื่อให้พระภิกษุสงฆ์ได้รับของที่มีคุณภาพ สามารถใช้งานได้จริง และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้มอบ

สิ่งที่บรรจุอยู่ในชุดสังฆทานควรเป็นของที่มีประโยชน์ด้านปัจจัย ๔ แต่พระภิกษุสงฆ์

และควรเป็นของที่ใช่ประโยชน์ได้ พุทธศาสนิกชนส่วนหนึ่งนิยมจัดชุดสังฆทานเอง เพราะมั่นใจได้ว่าของใช้ต่างๆ ที่จัดหามา นั้น มีคุณภาพและมีอายุการใช้งานตามที่ระบุในฉลาก สังฆทานจึงไม่ใช่ของที่บรรจุอยู่ในถังสี่เหลี่ยมเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้หากเลือกซื้อชุดสังฆทานควรให้ความสำคัญกับฉลากผลิตภัณฑ์สังฆทานว่าผู้ผลิตมีการบรรจุผลิตภัณฑ์อะไรบ้าง เพราะเมื่อมีการบรรจุผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร หรือผลิตภัณฑ์ยา ก็พึงหลีกเลี่ยงการบรรจุผลิตภัณฑ์ที่มีกลิ่นแรงหรืออาจเป็นอันตราย เช่น สบู่ ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ เพราะเมื่อบรรจุอยู่ในหีบห่อของชุดสังฆทานแบบปิด อาจเกิดปฏิกิริยากันทำให้ รส สี กลิ่นเปลี่ยนแปลงไปจนเป็นอันตรายแก่ผู้ใช้งาน ดังนั้นหากจะใส่ของเหล่านี้ก็ควรแยกบรรจุภัณฑ์ไม่ให้ปะปนกัน